Dosarul nr.5r-3801/2025;
4-24003568-12-5r-17062025

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

06 octombrie 2025 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău, sed. Ciocana
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Roman Mazureţ
Grefierul Filoteia Anghel
În lipsa
reprezentantului contestatarului S.A „Supraten”, Melnic Alexandr
agentului constatator Ciugui Grigore

examinând în şedinţă judiciară publică, contestația înaintată de administratorul S.A. „Supraten”, Tricolici Nicolae împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție nr. 030856 şi a deciziei de sancționare din 26.12.2023 întocmite de agentul constatator Ciugui Grigore din cadrul Inspecției pentru Protecția Mediului, prin care S.A. „Supraten” a fost recunoscut vinovat în comiterea contravențiilor prevăzute de art.113 alin. (5) și art.146 Cod contravențional, instanța de judecată,-

A C O N S T A T A T :

Prin procesul-verbal cu privire la contravenție nr. 030856 din 26.12.2023, întocmit de agentul constatator din cadrul Inspecției pentru Protecția Mediului, Ciugui Grigori, s-a stabilit că, la 26.12.2023 în incinta Inspecției pentru Protecția Mediului, în rezultatul examinării sesizării parvenite de la S.A. Apa-Canal Chișinău privind admiterea deversării apelor uzate cu depășirea valorilor maxim admisibile a indicilor de calitate cu rețeaua publică de canalizare la baza probelor acumulate și anume a rezultatelor analizelor de laborator prezentate de Laboratorul de Referință de Mediu al Agenției de Mediu prin scrisoarea s-a constatat că S.A. Supraten la 27.11.2023, prin punctul de deversare amplasat pe str. Meșterul Manole, a dmis devărsarea apelor uzate pe partea cu rețeaua publică de canalizare a localității încălcând regulamentul și instrucțiunile Asociației de Proprietate a apelor uzate la nivelul standardelor stabilite.

Nefiind de acord cu decizia de sancționare, administratorul S.A. „Supraten”, Tricolici Nicolae a înaintat o contestație privind dezacordul cu legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenție.

Argumentele participanților la proces:

La ședința de judecată, reprezentantul petiționarului și agentul constatator nu s-au prezentat la ședința de judecată, deși instanța de judecată a executat procedura de citare legală a acestora. Astfel, în corespundere cu art. 455 alin. (2) și (3) Cod contravențional, instanța a dispus examinarea cauzei în absența acestora.

Aprecierea instanței:

Examinând argumentele relatate în contestaţie,studiind conţinutul materialelor cauzei în raport cu cadrul legal aplicabil speţei, instanţa apreciază necesar să înceteze procesul contravenţional pornit în privinţa S.A. Supraten *, reieşind din următoarele considerente:*

Soluționarea chestiunii admisibilității contestației spre examinare:

Potrivit art. 448 alin. (1) Cod Contravențional, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravenţională, în cazul în care nu sînt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sînt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenţionale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de examinare a cauzei contravenţionale, de la data înmînării copiei de pe decizia respectivă în condiţiile art.447[1]alin.(8).

De la bun început instanța reține că, de caz, contestația deferită spre soluționare se înscrie în categoria de cauze contravenționale atribuite spre examinare în competența instanței de judecată, în acord cu dispozițiile art. 395 alin. (1) pct. 2) Cod contravențional.

La fel, termenul de depunere al contestației se atestă a fi respectat de petiționar.

Așadar, și la acest capitol instanța apreciază contestația ca fiind admisibilă spre examinare.

Cu referire la fondul cauzei:

Potrivit constatărilor CtEDO în cauza Ozturk vs. Germania (hotărârea din 21.02.1984): „În dreptul intern al multor state părți la Convenție operează distincția între infracțiune, delicte și contravenții. Pe de altă parte, ar fi contrar obiectului și scopului art. 6, care garantează oricărei persoane dreptul la un proces echitabil, dacă statelor le-ar fi permis să excludă din câmpul de aplicare al art. 6 o întreagă categorie de fapte pe motivul că acestea sunt contravenții".

În continuare, CtEDO a concluzionat că, „distincția între contravenții și infracțiuni, existentă în legislația internă, nu poate avea ca efect scoaterea unei categorii de fapte din sfera de incidență a art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale" (CEDO). Iar, în speța Ziliberberg vs. Moldova, de CtEDO este menționat că, la examinarea cauzelor contravenționale urmează să fie respectate toate exigențele ce derivă din prevederile art. 6 CEDO.

Potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție nr. 030856 din 26.12.2023 întocmit de agentul constatator din cadrul Inspecției pentru Protecția Mediului, Ciugui Grigori, s-a stabilit că, la 26.12.2023 în incinta Inspecției pentru Protecția Mediului, în rezultatul examinării sesizării parvenite de la S.A. Apa-Canal Chișinău privind admiterea devărsării apelor uzate cu 3 depășirea valorilor maxim admisibile a indicilor de calitate cu rețeaua publică de canalizare la baza probelor acumulate și anume a rezultatelor analizelor de laborator prezentate de Laboratorul de Referință de Mediu al Agenției de Mediu prin scrisoarea s-a constatat că S.A. Supraten la 27.11.2023 prin punctul de deversare amplasat pe str. Meșterul Manole, a admis devărsarea apelor uzate neepurate pe

partea cu rețeaua publică de canalizare a localității încălcând regulamentul și instrucțiunile Asociației de Proprietate a apelor uzate la nivelul standardelor stabilite.

În baza procesului-verbal cu privire la contravenție, menționat supra, agentul constatator a emis decizia de sancționare a lui S.A. Supraten cu amendă în mărime de 180 unități convenționale, echivalentul sumei de 9 000 lei.

La baza procesului-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare, agentul constatator a reținut ca fiind pertinente, utile și concludente următoarele mijloace materiale de probă: copia sesizării, copia raportului nr.1587 din 21.11.2022, copia scrisorii din 14.12.2023, copi*a* actului de eșantionare a obiectului de încercare, copia raportului de încercare nr. 329, copia scrisorii de înștiințare din 07.03.2023, precum și copia procesului-verbal cu privire la contravenție din 26.12.2023.

Astfel, potrivit art. 7 din Codul Contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

În conformitate cu art. 8 alin. (2) din Codul Contravenţional, este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvârşit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională.

Potrivit art. 10 din Codul Contravențional, constituie contravenție fapta – acțiunea sau inacțiunea ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decît infracțiunea, săvîrșită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod și este pasibilă de sancțiune contravențională. Fapta prejudiciabilă constituie temeiul real al răspunderii contravenționale și se manifestă sub două forme prin intenție sau din imprudență.

În conformitate cu prevederile art. 458 alin. (1) din Codul contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; e) necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

În sensul art. 462 alin. (5) din Codul contravențional, atunci când examinează cauza contravențională, instanța de judecată trebuie să pronunțe una din aceste două soluții: a) încetarea procesului contravențional; sau b) declararea vinovăției persoanei care a comis contravenția imputată și, după caz, stabilirea sancțiunii contravenționale, aplicarea măsurii de siguranță sau înlăturarea executării sancțiunii.

În vederea determinării existenței sau inexistenței faptei contravenționale, prioritar instanța de judecată va analiza cuprinsul procesului-verbal cu privire la contravenție prin raportarea acestuia la cerinţele imperative prevăzute de legea contravențională prin prisma existenței temeiurilor de declarare a nulităţii absolute sau relative.

Așadar, potrivit art. 442 alin. (1) din Codul contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

De caz, analizând conținutul procesului-verbal cu privire la contravenție nr. 030856 din 26.12.2023, prin prisma rigorilor de formă și conținut prescrise de art. 443 Cod contravențional, instanța nu identifică careva temeiuri de nulitate relativă sau absolută a acestuia.

În continuare, în contextul analizei fondului acuzațiilor reținute în sarcina lui S.A. Supraten, instanța subliniază că, potrivit art. 440 alin. (1) din Codul Contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

În accepțiunea art. 425 alin. (3) din Codul Contravențional, aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care și-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei și călăuzindu-se de lege.

Totodată, legiuitorul a instituit obligația încheierii procesului-verbal cu privire la contravenție fiind obligatorie întrunirea cumulativă a 2 condiții: a constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate.

Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului Contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii.

Instanța de judecată reține că, mențiunile procesului-verbal de contravenție se coroborează cu conținutul probelor administrate la materialele dosarului.

La polul opus, solicitarea inițial adresată de petent privind încetarea procesului contravențional pe motivul lipsei faptului contravenției, nu este susținută prin niciun mijloc de probă și nici de careva inadvertențe în conținutul probatoriului administrat la caz de către agentul constatator.

Astfel, ținând cont de prevederile legale, instanța de judecată concluzionează că faptele constatate prin procesul –verbal de contravenție nr. 030856 din 26.12.2023, sunt confirmate pe deplin.

Totodată se atestă că probele prezentate nu au fost contestate de făptuitor, iar alte dovezi ce resping faptele stabilite de către agentul constatator, instanței nu au fost administrate.

Cu titlu de concluzie, instanța apreciază necesar să respingă contestația formulată de către petiționarul administratorul S.A. „Supraten”, Tricolici Nicolae, ca fiind neîntemeiată.

Totodată instanța reține că, din dispozițiile art. 26 lit. d) Cod contravențional rezultă că, înlăturarea răspunderii contravenţionale pentru fapta ce conţine elementele constitutive ale contravenţiei are loc în cazul prescripţiei răspunderii contravenţionale.

Potrivit alin. (2) al art.30 Cod Contravențional (în redacția actuală), Termenul general de prescripție a răspunderii contravenționale este 18 luni.

Prin Legea nr. 136 din 06.06.2024 pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului penal și a Codului contravențional), Art. III – Codul contravențional al Republicii Moldova nr. 218/2008 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2017, nr. 78–84, art. 100), cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează: (…) 2. Articolul 30: la alineatul (2), cuvintele „un an” se substituie cu textul „18 luni”.

Contravenția reținută în sarcina lui S.A. „Supraten” prin procesul-verbal cu privire la contravenție nr. 030856 din 26.12.2023, a avut loc la data de 26.12.2023.

Același text de Lege nr. 136 din 06.06.2024, la art. IV stabilește că, (1) Prezenta lege intră în vigoare la 3 luni de la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, cu excepția art. I pct. 4, 144–146, 151 și a art. III pct. 2, care intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova. (2) ***În cazul infracțiunilor sau contravențiilor săvârșite până la intrarea în vigoare a prezentei legi, calcularea termenului de prescripție se efectuează conform condițiilor și termenelor de până la intrarea în vigoare a prezentei legi***.

Astfel, potrivit stipulațiunilor alin. (5) și (9) al art.30 Cod Contravențional *(în redacția în vigoare la momentul comiterii contravenției),* termenul de prescripție curge de la data săvîrşirii contravenției şi pînă la data rămînerii definitive a hotărîrii cu privire la cauza contravențională. În cazul contravenţiei continue şi al contravenţiei prelungite, termenul de prescripţie curge de la data săvîrşirii ultimei acţiuni sau a inacţiunii.

În aceiași ordine de idei, instanța reține că, potrivit prevederilor art. 448 alin. (5) Cod Contravențional, contestația depusă conform alin. (1) suspendă executarea sancţiunii contravenţionale aplicată prin procesul-verbal cu privire la contravenţie sau prin decizia agentului constatator.

În succederea raționamentelor enunțate mai sus, instanța învederează că, în conformitate cu art. 441 alin. (1) lit. b) Cod contravențional, procesul contravenţional pornit încetează dacă se constată vreunul din temeiurile prevăzute la art. 3 alin. (3), art. 4 alin. (3), art.20-31.

Analizând normele legale sus-descrise instanța relevă că, decizia agentului constatator de aplicare a sancțiunii contravenționale nu este definitivă, or poate fi contestată în instanța de judecată potrivit alin. (1) art. 448 Cod Contravențional, în termen de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părţile care nu au fost

prezente la şedinţa de examinare a cauzei contravenţionale, de la data înmînării copiei de pe decizia respectivă în condiţiile art.447[1] alin.(8) Cod Contravențional, iar contestația depusă conform alin.(1) suspendă executarea sancţiunii contravenţionale, astfel decizia agentului constatator devine definitivă și va putea fi pusă în executare doar după expirarea termenului de contestare sus-menționat sau la data cînd va deveni definitivă hotărîrea instanței de judecată de menținere a deciziei agentului constatator de aplicare a sancțiunii contravenționale.

Prin urmare, dat fiind faptul că contravenția reținută în sarcina S.A. Supraten a avut loc la data de **23 decembrie 2023**, până la momentul actual neexistând o hotărâre/decizie definitivă cu privire la cauza contravențională, termenul de prescripție a răspunderii contravenționale a expirat, or a trecut o perioadă mai mare de un an de la consumarea faptei contravenționale, motiv pentru care instanța va înceta procesul contravențional intentat în privința lui S.A. Supraten.

Mai mult ca atât, ținând cont de faptul că prin prisma practicii CtEDO, contravenția este o faptă ilicită și poartă un caracter penal dar cu un grad de pericol social mai puțin periculos decât o infracțiune, instanța reține că și termenul de prescripție de atragere la răspundere contravențională nu poate depăși termenul de prescripție de atragere la răspundere penală prin prisma diferenței gradelor de pericol social al faptelor.

Din considerentele enunțate şi având în vedere faptul că la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenţie contestat nu au fost stabilite careva încălcări în cadrul examinării cauzei, instanţa de judecată ajunge la concluzia de a respinge contestaţia înaintată de către petiționarul Sîrbu Mihail ca neîntemeiată, totodată ținând cont de faptul că de la data constatării faptei contravenționale a trecut mai mult de 1 an de zile, instanța va înceta procesul contravențional în legătură cu expirarea termenului de prescripție.

Astfel, în conformitate cu prevederile art. art. 457-458, 460-462 Cod contravenţional al RM, instanţa de judecată,-

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se încetează procesul contravențional pornit în privința **S.A. „Supraten" în temeiul art.113 alin. (5) și art.146 Cod Contravențional**, în baza procesul-verbal cu privire la contravenţie **nr. 030856 din 26.12.2023**,- *în legătură cu intervenirea prescripției răspunderii contravenționale*.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Chișinău în termen de 15 zile prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sed. Buiucani.

Preşedintele şedinţei
Judecătorul Roman MAZUREŢ